

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Στα Κέντρα Κοινωνικής Πρόνοιας της χώρας, τις δομές φιλοξενίας των πιο ευάλωτων ομάδων του πληθυσμού, ηλικιωμένων, χρονίως πασχόντων, ΑμεΑ, εγκαταλελειμμένων παιδιών εργαζόμαστε 300 επικουρικοί υπάλληλοι διαφόρων ειδικοτήτων.

Μετά από συνεχόμενα έτη δουλειάς (από 3 ως 6 χρόνια οι παλαιότεροι) κάποιοι συνάδελφοι επικουρικοί απολύονται ως τις 31/12/2020. Πρόκειται για τους συναδέλφους που μένουν έξω από την Προκήρυξη 7Κ/2019 και δεν είναι λίγοι όπως έδειξαν τα πρώτα αποτελέσματα για την κατηγορία ΠΕ.

Μετά από επίμονες και επανειλημμένες προσπάθειες εκ μέρους μας, για να παραμείνουν οι συνάδελφοι στις θέσεις τους, ασχέτως αποτελεσμάτων της συγκεκριμένης προκήρυξης, η μόνη απάντηση που πήραμε από την κυβέρνησή ήταν σιωπή.

Εν μέσω πανδημίας covid-19, την πιο κρίσιμη ώρα για την προστασία της υγείας όλων, κάποιοι συνάδελφοι θα απολυθούν από τα Κέντρα Πρόνοιας. Είναι οι συνάδελφοι που δούλεψαν τόσα χρόνια στις δομές με επαγγελματισμό, που έδωσαν την ψυχή τους, μεγάλωσαν παιδιά σαν να' ταν γονείς, ήταν το στήριγμα και η οικογένεια για τους περιθαλπόμενους των Κέντρων. Είναι οι συνάδελφοι που μαζί με το μόνιμο προσωπικό προστατεύουν την ζωή και την υγεία των πιο ευάλωτων συνανθρώπων μας σε αυτές τις κρίσιμες ώρες.

Αλήθεια, αναρωτιόμαστε αν σε αυτές τις συνθήκες, κάποιοι «περισσεύουν». Αν την ώρα που συνάδελφοί μας νοσούν ή ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες, και το προσωπικό αναγκαστικά αποδυναμώνεται, την ώρα που η ζωή των περιθαλπόμενων κινδυνεύει, έστω και ένας συνάδελφος περισσεύει. Αν την ώρα που σύμφωνα με τους ειδικούς, πρέπει οι περιθαλπόμενοι να χωριστούν σε μικρές ομάδες, με ξεχωριστές επαρκείς ομάδες προσωπικού, προκειμένου να προληφθεί η διασπορά του ιού, έστω και ένας συνάδελφος περισσεύει.

Αναρωτιόμαστε, αν το υπάρχον προσωπικό επαρκεί, ενώ την άνοιξη, μετά την πρόσληψη των 500 συναδέλφων μας για την πανδημία, και με ελάχιστα κρούσματα, δεν έβγαιναν οι βάρδιες. Κουραστήκαμε να ακούμε ανακρίβειες για την πληρότητα προσωπικού των Κέντρων Πρόνοιας.

Αναρωτιόμαστε αν οι συνάδελφοι είναι αχρείαστοι, μετά από τόσα χρόνια εργασίας, την ώρα που μέσα στα Κέντρα Πρόνοιας δημιουργούνται πτέρυγες ύποπτων και επιβεβαιωμένων κρουσμάτων covid-19.

Αναρωτιόμαστε αν ακούγεται η κραυγή αγωνίας των οικογενειών-συγγενών των περιθαλπόμενων μας, που έχουν να τους δουν και να τους αγκαλιάσουν μήνες.

Αναρωτιόμαστε, γιατί ενώ οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου - επικουρικών και ΣΟΧ - στο ΕΣΥ και αλλού παρατείνονται συνεχώς, για να αντιμετωπιστεί η πανδημία, στην Πρόνοια η παραμονή των συναδέλφων, για την προστασία της ζωής των περιθαλπόμενων, θεωρείται καταστρατήγηση του ΑΣΕΠ.

Αναρωτιόμαστε γιατί την ώρα που φαίνεται ότι υπάρχει συναίνεση από τα Κόμματα για την μετατροπή των συμβάσεων μας σε Αορίστου Χρόνου, την ώρα που έχει ζητηθεί από Κόμματα της Βουλής

η μονιμοποίηση των συμβασιούχων προκειμένου να κερδίσουμε τον πόλεμο με την πανδημία, πέρα από κάθε λογική για την αντιμετώπιση της πανδημίας η κυβέρνηση αρνείται αυτή τη συζήτηση.

Απολούμαστε εν μέσω πανδημίας!!!

Απολούμαστε ενώ καλύπτουμε τραγικά κενά σε μόνιμο προσωπικό, πάγιες και διαρκείς ανάγκες, θέσεις νευραλγικές για την προστασία της ζωής των πιο ευαίσθητων ομάδων του πληθυσμού. Ενώ εργαστήκαμε τόσα χρόνια με το άγχος και την ανασφάλεια της σύμβασης που έληγε. Άλλοι απλήρωτοι και άλλοι με μισό μισθό, έξω από κάθε παροχή -τόσο εμείς όσο και οι μόνιμοι στην Πρόνοια- προς το προσωπικό που δίνει τη μάχη στην πρώτη γραμμή. Μείναμε τόσα χρόνια γιατί ήμασταν απαραίτητοι. Εμείς και άλλοι τόσοι που πρέπει να προσληφθούν προκειμένου να παρθούν επαρκή μέτρα για την προστασία της ζωής των περιθαλπόμενων.

Συνάδελφοι που τώρα μπορεί να νοσούν η να περιθάλλουν ασθενείς covid,

31/12/2020 παραμονή Πρωτοχρονιάς, αν όχι νωρίτερα, θα είναι στο δρόμο!!!

Περιμένουμε από την κυβέρνηση να απαντήσει ανοιχτά, ενώπιον όλων.

Κυριακή 15/11/2020